

P. V RESTAURACI

P. obědval v restauraci, když ~~k němu přistoupil se přiblížil~~ vedoucí hotelu, přísně se na něj podíval a řekl mu tlumeným a tajemným hlasem: „To, co máte tady na ~~svém talíři~~, není uvedeno v našem jídelním lístku.“

P. se ihned omluvil.

-Tak tedy, řekl, měl jsem na-spěch, takže jsem se nenamáhal nahlédnout do jídelníčku. Požádal jsem jen tak ~~o~~ kotletu, myslel jsem, že ~~ji tam~~ nejspíš ~~máte bude~~, a jestli ne, ~~tpak~~ že se lehce najde něco podobného. Ale byl jsem připraven žádat cokoli jiného, ~~kdyby pak liže by~~ kotlety nebyly. Číšník se netvářil nijak překvapeně, ~~v~~. ~~Vzdálil se a za chvíli mi ji přinesl, tak že tedy...~~

Přírozeně za ni zaplatím cenu, jaká bude třeba. Je to pěkný kousek, to nepopírám. Zaplatím její cenu bez váhání. Kdybych to věděl, milerád bych si vybral jiné maso nebo prostě jen vejce, každopádně teď už nemám moc hlad. Vyrovnám se s vámi okamžitě.

Avšak vedoucí hotelu se ~~ani nepohnul hýbe~~. P. je strašně podrážděný. Za nějakou dobu ~~vzhlédne zvedne oči~~... hm! Teď ~~před ním stál to je~~ šéf zařízení, ~~kdo před ním stojí~~.

P. se ihned omluvil.

-Nevěděl jsem, řekl, že kotlety nejsou uvedeny ve vašem jídelníčku. Nedíval jsem se na něj, protože mám velmi slabý zrak, a také proto, že u sebe nemám svůj cvikr, a potom, číst mě vždy strašně bolí. Požádal jsem o první věc, která mě napadla, a to spíše proto, abych ~~dostal nějaké spustil~~ další nabídky, než ~~že bych měl na kotletu chut' kvůli své chuti~~. Číšník ~~byl~~ bezpochyby plně zaměstnán, dál nebdal, přinesl mi ji, a ostatně ~~i já byl celý sám úplně~~ nepozorný, ~~dal~~ jsem se ~~prostě dal~~ do jídla, ~~konečně~~... zaplatím vám osobně, ~~když už protože~~ jste zde.

Avšak vedoucí zařízení ~~ani se nepohnul hýbe~~. P. se cítí čím dál víc podrážděný. Jak ~~mu podává bankovku němu zvedá lístek~~, uvidí znenadání rukáv uniformy; ~~stál před ním byl to~~ policajt, ~~kdo teď před ním stál~~.

P. se ihned omluvil.

-Tak tedy, ~~přišel sem vstoupil dovnitř~~, aby si malinko odpočinul. Vtom na něj znenadání křičí: „A pro pána? ~~Co tTo~~ bude...?“ – „~~No Oh~~, malé pivo“, řekl. „A potom?“ křičel rozzlobený číšník; ~~a tak tedy~~, spíš ~~proto~~ aby se ~~ho zbavil uvolnil~~ než pro cokoli jiného: „Tak tedy, kotletu.“ Už na to vůbec nemyslel, když mu ji přinesli ~~na talíři~~; ~~a tak když už tam tedy, na mou věru, jak tady~~ před ním ležela...

-Poslouchejte, jestli se chcete pokusit ~~urovnat~~ tuhle záležitost ~~urovnat~~, bude to od vás milé. Tadyhle to je pro vás.

A podal mu ~~lístek na~~ sto franků. Slyšel, ~~že odchází jak se kroky vzdalují~~, a ~~už~~ myslel si, že ~~už~~ je volný. Ale teď ~~před ním stál to je~~ policejní komisař, ~~kdo před ním stojí~~.

P. se ihned omluvil.

(...)